

Wieża ciśnień zaprojektowana przez Marcella Komora i Dezső Jakaba powstała w 1910 r. Drewniana arkada łączy wieżę z drewnianym pawilonem, a jednocześnie tworzy bramę prowadzącą do parku.

Wieża ma prawie 32 m wysokości. Składa się z trzech części. Dolna to betonowa podstawa, na planie kwadratu, z cokołem z czerwonych cegieł i arkadowym wejściem. Wyżej jest w formie walca rozszerzającego się ku górze. Wewnątrz drewniane schody prowadzą na taras widokowy, który znajduje się w dolnej części drewnianego stożkowego dachu.

Drewniany pawilon to dawny przystanek dla tramwaju elektrycznego, który kursował od 1897 r. na trasie Subotica – Palić. Stożkowy dach w formie baldachimu, kryty gontem, wsparto na ośmiu okrągłych kolumnach zdobionych barwnymi ornamentami roślinnymi nawiązującymi do secesji i folkloru węgierskiego. Dach został zwieńczony żelaznym kolcem. W pawilonie jest niska, okrągła, drewniana ławka.

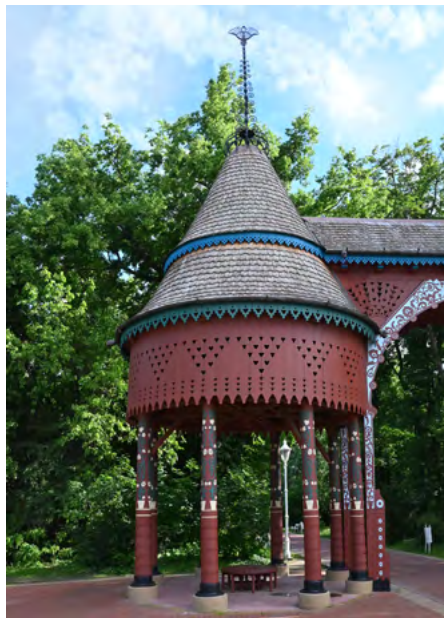
Elewacja północna (od strony ulicy)

Fot. Krzysztof Pol

Elewacja południowa (od strony parku)

W kolorystyce dominuje ochra, w zdobieniach jest też jasnoniebieski i zielony.

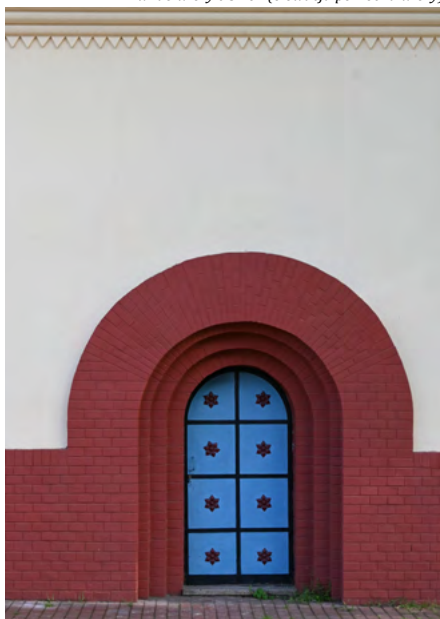
Dawny przystanek tramwajowy

Detale dekoracji kolumn przystanku

Zwieńczenie dachu dawnego przystanku tramwajowego

Drzwi do wieży ciśnień (elewacja północna wieży)

Fot. Jolanta Pol